

PETALE DE VIS (II)

STOMFF ANDREI AUREL

PETALE DE VIS (II)

Mă iubești nu mă iubești?
Doamne cât mă chinuiești
Când mă smulgi încetișor.
O petală e cu dor
Următoare e gonită
Mai rupi una, ești iubită
Și alegi o crizantemă
Gânduri ai ca o boemă
Floare de nu mă uita.
Hai, te rog nu mai visa,
Nu mai risipi petale
Printre vise ce agale
Se petrec în mintea ta.
Lasă floarea să mai stea
Lângă sânu-i ocrotit
Nu, n-am fost nesocotit!

Te iubesc cât te-am iubit

La-nceputul lumii noastre.
Rupi tu florile din glastre
Dar nimic nu poți schimba!
Te iubesc frumoasa mea
Cu petalele de vis
Rupte fără vreun dichis
Ci cu degete gingașe
Ce despățuresc răvașe
Ce ți le-am trimis cândva.

Te iubesc, iubita mea!

Chiar de-s numai o petală
Într-o lume ireală.
Nu e goală ci e plină
De a ta blândă lumină
Ce-mi arată tija florii.
Simt cum mă cuprind fiorii
Și mă-ntreb cam fără rost:
Oare ce petala-am fost?

Te iubesc, mi-ești adăpost!